

## ת"פ (נתניה) 4429-02-24 - מוחמד אלפקיר נ' מדינת ישראל

ת"פ (נתניה) 4429-02-24 - מוחמד אלפקיר נ' מדינת ישראלשלום נתניה

ת"פ (נתניה) 4429-02-24

מוחמד אלפקיר

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בנתניה

[15.08.2024]

כבוד השופטת אליאנא דניאלי

החלטה

לפניי בקשה לביטול זמני של צו עיכוב היציאה מן הארץ שהוצא נגד המבקש, והשבת דרכו על מנת שיוכל לטוס לאיסטנבול החל מיום 19.9.24 ועד ליום 29.9.24, עם בני משפחתו, מפקחיו המאושרים. יאמר בראשית הדברים כי המבקש הורשע ביום 17.7.24 על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של ניסיון להכניס חפץ אסור מסוכן אל תוך בית סוהר בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 52(ב)(1)(א) בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב - 1971 יחד עם סעיפים 25 ו- 29 בחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ובאספקת סם מסוכן בצוותא חדא, עבירה לפי סעיפים 13 + 19 בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 יחד עם סעיף 29 בחוק העונשין. לאחר הרשעתו הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השרות. הטיעונים לעונש צפויים להתקיים בחודש מרץ 2025. בתמצית יאמר כי המבקש הודה בכך שלבקשת שותפו לכתב האישום, אשר היה עצור במועד הרלבנטי בבית המעצר "הדרים", מסר לסוהר 10,000 ₪ במזומן וכן 29.072 גרם MDMA ו-18.7903 גרם קוקאין, אשר נועדו עבור השותף העצור. המבקש שוחרר ביום 11.4.24 למעצר בית מלא בבית אחותו בלקיה, בפיקוחה ובפיקוח ערבים נוספים ותחת הפקדות. עתה, מבקש כאמור למבקש, להתיר לו לצאת את הארץ לחופשה.

המבקש טוען כי לחובתו הרשעה אחת מבית משפט לנוער, שנמחקה, והוא עתה נשוי והורה לפעוט בן שנה. מאז ששחרר ממעצר לא נרשמה לחובתו כל הפרה והוא הצדיק את האמון שניתן בו על ידי בית המשפט במסגרת הליך המעצר, התייצב לכל הדיונים ולקח אחריות על מעשיו.

במסגרת ההסכמות שגובשו עימו, אף הותר לו לשוב ולהתגורר בלוד.

נטען כי החופשה אליה הוא מבקש לצאת, היא חופשה משפחתית אותה מבקשת המשפחה לקיים לאחר תקופה ארוכה בה היה מורחק ממשפחתו, כאשר אחיו, אחותו ורעייתו, שאושרו על ידי בית המשפט כמפקחים והוכיחו את האמון שניתן בהם, מתכננים לשהות עימו בחופשה, כך שהמבקש ימצא תחת השגחה גם בחו"ל.

כן נטען כי מרכז חיי המבקש, עבודתו, כמו גם משפחתו - כאשר אמו לא תתלווה אליו בשל מצבה הרפואי, הם בישראל, ולטענתו אין חשש כי יימלט מן הדין. מועדי החופשה קצובים וקיימות ערבויות המבטיחות חזרתו. הוא אף מוכן לעמוד בכל תנאי שייקבע, כערובה נוספת להבטחת חזרתו ארצה.

המשיבה מתנגדת לבקשה.

נטען כי המבקש שווה בתנאי מעצר בית מלא וחזקת החפות אינה עומדת עוד לזכותו.

עמדת המשיבה היא לענישה מאחורי סורג ובריח.

דיון והכרעה

נקודת המוצא לדיון היא כי מדובר במי שכבר הורשע בדין, וחזקת החפות אינה עומדת לו עוד. עמדת המשיבה כאמור, היא אף להשתתף מאסר ממש.

מנגד, המבקש הודה במעשים, נטל אחריות עליהם, הוא הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות, ובעברו עבירה אחת שהתיישנה.

יאמר כי ככלל, בעת שבית המשפט בוחן בקשות כגון דא, עליו לאזן בין זכויות מי שעומד לדין פלילי, לבין האינטרס שבקיום ההליך הפלילי, כמו גם ההנחה, נוכח הרשעת המבקש בדין ותנאי השחרור בהם הוא מצוי, כי נשקפת מפניו מסוכנות.

בהתאם לפסיקה, על בית המשפט לשקול בבקשות כגון דא בין היתר את חומרת העבירות בה מואשם המבקש, את חומרת העונש הצפוי לו, את נסיבותיו האישיות, את מידת הפגיעה שתיגרם למבקש ככל שתסורב בקשתו, ועוד (ר' בש"פ 5907/23, מדינת ישראל נ' מור, ניתן ביום 14.8.23).

בנסיבות אלו, עליו לשקול הן את מסוכנותו והן את הסיכון כי ככל שיצא את הארץ, לא ישוב אליה עוד לנשיאת עונשו. לאחר ששקלתי את הפסיקה שהוצגה בפניי ואת טענות הצדדים, באתי לכלל מסקנה כי הגם שעסקינן בבקשה לחופשה משפחתית ולא בנסיעה הכרחית, ניתן לקבוע תנאים אשר יבטיחו ככל שניתן את חזרת המבקש לתחומי המדינה.

בהתחשב במכלול הנסיבות, סבורתני כי החשש שמא לא ישוב המבקש לתחומי המדינה אינו גדול, וכן כי הסיכון מפניו בתורכיה אינו משמעותי. דומה כי אין חולק שמרכז חייו של המבקש בישראל, ובשים לב לכך שמדובר בחופשה משפחתית תחומה בזמן, הרי שניתן להיענות לבקשה בכפוף לבטחונות כספיים שיהא בהם כדי להבטיח את שובו של המבקש ארצה.

בנסיבות אלו, לאחר שאיזנתי בין השיקולים השונים, אני נעתרת לבקשה ומורה על הסרת צו עיכוב היציאה מן הארץ במועדים שצויינו לעיל, בתנאים הבאים:

1. המבקש יפקיד ₪ 30,000 נוספים.

2. תחתם ערבות עצמית בסך ₪ 50,000.

3. תחתם ערבות צד ג' נוספת על ידי שניים ממפקחיו, העתידים לטוס עימו לחו"ל, בסך ₪ 50,000 כל אחת.

מובהר כי ככל שלא ישוב המבקש לתחומי המדינה במועד שנקבע מכל סיבה שהיא, ניתן יהא לחלט את הערבויות. חתימת הערבים על כתב הערבות תהווה אישור לתנאי זה.

כן מובהר כי מרגע חזרת המבקש לתחומי המדינה, ישוב לשהות בתנאים המגבילים בהם הוא שווה כיום.

ניתנה היום, י"א אב תשפ"ד, 15 אוגוסט 2024, בהעדר הצדדים.